

Αυξέντιος Καλανγκός

Μέσα από το ίδρυμα Coeurs pour Tous, ο κορυφαίος παιδοκαρδιοχειρουργός έχει σώσει αφιλοκερδώς τις ζωές δεκάδων χιλιάδων μικρών ασθενών σε χώρες του αναπτυσσόμενου -και όχι μόνο- κόσμου. Το νέο κεφάλαιο αυτής της συγκινητικής ιστορίας γράφεται στην Ελλάδα.

Συνέντευξη στην Άννα Γριμάνη
Πορτρέτα: Γιάννης Βασταρδής

Μια καρδιά για χιλιάδες παιδιά

Ξημερώματα 24ης Ιουλίου λαμβάνω μείλ από τον καθηγητή Αυξέντιο Καλανγκό: «Όλα πάνε καλά στο Λάγος, προγραμματίσαμε ήδη επτά επεμβάσεις». Η Νιγηρία βρίσκεται στη λίστα χωρών υψηλού κινδύνου, οι ειδήσεις βοούν για την αρπαγή 200 κοριτσιών από τους ισλαμιστές τρομοκράτες της Boko Haram και ο διεθνής Έλληνας της παιδοκαρδιοχειρουργικής με την ομάδα του πραγματοποιούν στη χώρα τις πρώτες επεμβάσεις ανοιχτής καρδιάς σε παιδιά - ένα κρίσιμο βήμα για τη δημιουργία καρδιολογικού και καρδιοχειρουργικού κέντρου αντιμετώπισης συγγενών καρδιοπαθειών με τη σύμπραξη του Πανεπιστημιακού Νοσοκομείου του Λάγος.

Ένα όραμα για τον Ελληνισμό της Πόλης

Η ιδέα του καθηγητή Α. Καλανγκού και όλες οι ενέργειες που ο ίδιος κάνει τα δύο τελευταία χρόνια για την πραγματοποίησή της αφορά στην ίδρυση διεθνούς πανεπιστημίου στην Κωνσταντινούπολη με την επωνυμία Cosmopolitan University of Istanbul - σχέδιο το οποίο πρόκειται να υλοποιηθεί σε συνεργασία με το Ομογενειακό Ίδρυμα του Κεντρικού Πρότυπου Σχολείου Κωνσταντινούπολης και τη στήριξη του Οικουμενικού Πατριάρχη. Το πανεπιστήμιο θα περιλαμβάνει τμήματα Ιατρικής - από τις πιο εξειδικευμένες στον κόσμο -, Ανθρωπιστικών Επιστημών, Ελληνικής Φιλολογίας και Νομικής, ενώ θα λειτουργεί υπό την αιγίδα ελληνικών ευαγών ιδρυμάτων. Η δημιουργία του πανεπιστημίου με ευρωπαϊκές προδιαγραφές και συνεργασίες θα έχει σκοπό να προσελκύσει τους καλύτερους φοιτητές από τις χώρες της ευρύτερης περιοχής, ώστε να εξελιχθεί σε κεντρικό πυλώνα γνώσης και πολιτισμικών ζυμώσεων με βάση την ελληνική παράδοση και την ιστορία της Κωνσταντινούπολης. Και να σηματοδοτήσει μια πνευματική αναγέννηση του Ελληνισμού της Πόλης.

καθηγητής στην Ιατρική Σχολή, κάτοχος της πατέντας «Kalangos Ring» - ένα καινοτόμο δαχτυλίδι που τοποθετείται στις παιδικές καρδιές για την επιδιόρθωση της μιτροειδούς βαλβίδας, ο Καλανγκός είναι ένας οικουμενικός γιατρός. Περισσότερα από 14.000 άπορα παιδιά με καρδιοπάθεια ανά

τον κόσμο έχουν χειρουργηθεί αφιλοκερδώς από τον ίδιο και την ομάδα του. Η ανθρωπιστική δράση του, μέσα από το ίδρυμά του «Coeurs pour Tous», απαιτεί από αυτόν να ταξιδεύει διαρκώς: 300.000 μίλια πτήσεων το χρόνο «γράφει», ανάμεσα στην Ευρώπη και τις χώρες του αναπτυσσόμενου κόσμου, ενώ ετησίως πραγματοποιεί περί τις 600 επεμβάσεις ανοιχτής καρδιάς.

Η σχέση με τους μικρούς ασθενείς, βεβαίως, είναι αμφίδρομη: εκείνος, με την αφοσίωση και τη σπάνια χειρουργική δεξιότητά του, τους δίνει τη δυνατότητα μιας φυσιολογικής ζωής. Εκείνοι, η Νταϊάνα, ο Πάτρικ, η Ελγκα, ο Μάριος και τα χιλιάδες άλλα παιδιά της Σερβίας, της Γεωργίας, της Μοζαμβίκης, του Καμερούν και τόσων άλλων χωρών - τώρα και της Ελλάδας - δίνουν στη ζωή του γιατρού τους ένα βαθύτερο νόημα. «Κοντά τους βρήκα το νόημα της ψυχής μου». Εννοείται πως η προσπάθεια δεν σταματά. «Στον κόσμο», θα πει ο καθηγητής Καλανγκός, «υπάρχουν περίπου επτά εκατομμύρια παιδιά που περιμένουν για μια επέμβαση ανοιχτής καρδιάς».

Οι μνήμες του από τα σοκάκια της γενέτειράς του Κωνσταντινούπολης, τα παιδικά χρόνια που μύριζαν κανέλα - έχει ακόμα πρόχειρο ένα μπουκαλάκι εκχυλίσματος που τον τονώνει τις στιγμές της αφόρητης κόπωσης -, τα κατανακτικά απογεύματα στις ορθόδοξες εκκλησίες, η ιστορική συνέχεια της οικογένειάς του από τον 8ο αιώνα στη σύγχρονη εποχή, η συμβουλή του πατέρα του, «να προσπαθήσεις να γίνεις κάποιος που θα προσφέρει στους άλλους», το ξενύχτι του ως φοιτητή σ' ένα παγκάκι του Λονδίνου για να γνωρίσει τον Μαγκντί Γιακούμπ αποτελούν αφηγηματικά στοιχεία μιας ζωής με σπάνια χαρακτηριστικά. Ο Αυξέντιος Καλανγκός αποφοίτησε το '84, μόλις 23 ετών, από την Αμερικανική Ιατρική Σχολή στην Κωνσταντινούπολη. Έκανε ειδικότητα στη χειρουργική στο Λονδίνο και συνέχισε στην καρδιοχειρουργική παιδών και νεογνών στο Παρίσι και στις ΗΠΑ. Στα 40 του έγινε καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης.

Ποια είναι η μεγαλύτερη πρόκληση για έναν χειρουργό;
Ο χειρουργός ισορροπεί ανάμεσα σε δύο ενδεχόμενα: είτε να κάνει ένα λάθος που θα έχει ολέθριες συνέπειες είτε να σώσει μια ζωή. Η σωστή απόφαση για την κατάλληλη τεχνική που θα ακολουθήσει βασίζεται τόσο στην επιστημονική του γνώση όσο και στην εσωτερική δύναμή του. Επιπλέον, πρέπει να γνωρίζει τα όριά του.

Η δεξιότητα είναι ταλέντο ή αποτέλεσμα εμπειρίας;
Είναι ταλέντο που το εξελίσσεις. Σε χίλιους χειρουργούς οι δύο θα είναι εκπληκτικοί, διότι θα έχουν αυτό το φυσικό ταλέντο, που δεν ξέρω εάν ο Θεός το χαρίζει ή εάν είναι κληρονομικό - δύσκολο να απαντηθεί. Βλέπω έναν Γεωργιανό γιατρό στην κλινική μου, που ό,τι του δείχνω μία φορά αμέσως το κάνει σωστά. Ένας άλλος ειδικευόμενος, παρότι τον βοήθησα σε δέκα περιστατικά, δεν εξελίσσεται - το χέρι του είναι ακό-

«Δεν μπορείς να ξενυχτιάς και το πρωί να είσαι στο χειρουργείο. Τα Σαββατοκύριακα της ζωής μου τα πέρασα μελετώντας, για να μπορώ να διευθύνω την κλινική του HUG και να μεταδίδω στους φοιτητές μου τη γνώση».

μη «σκληρό». Η εμπειρία είναι σε συνάρτηση με την επιστημονική σοβαρότητα και την προσωπική πειθαρχία. Π.χ. δεν μπορεί να ξενυχτάς και το πρωί να είσαι στο χειρουργείο. Τα Σαββατοκύριακα της ζωής μου τα πέρασα μελετώντας, για να μπορώ να διευθύνω την κλινική του HUG και να μεταδίδω στους φοιτητές μου τη γνώση.

Μιλάτε και για πειθαρχημένη σκέψη.

Ακριβώς. Αυτοσυγκέντρωση και πειθαρχία. Η αίσθηση του χειρουργείου είναι ένας ναός - έτσι πρέπει να αισθάνεται ο χειρουργός όταν μπαίνει εκεί. Ο σκοπός του είναι να σώσει μια ζωή. Είναι μεγάλη η ευθύνη του.

Πώς «μετράει» ο χρόνος κατά την επέμβαση;

Στα νεογνά η καρδιά έχει το μέγεθος ενός καρυδιού και κάθε κίνηση είναι κρίσιμη. Εάν πάρεις ένα χιλιοστό περισσότερο από το τοίχωμα της καρδιάς, μπορεί να προκαλέσεις επιπλοκή. Τότε ο εγκέφαλος θα ζητήσει από τα χέρια να είναι πιο

σκέδια, να ανακαλύψω νέα πράγματα, ώστε να συμμετάσχω στην εξέλιξη της καρδιοχειρουργικής. Η προσωπική περιέργεια, όταν γνωρίζω κάποιον, είναι να καταλάβω την ποιότητα των συναισθημάτων του και πώς θέλει να διαγράμμισει τη ζωή του - πού να τη φτάσει. Εχω ένα αναλυτικό βλέμμα προς τους ανθρώπους, αλλά και με ό,τι καταπιαστώ - είναι στη φύση μου. Πάντως, κάθε ζωή είναι ένα παράδειγμα, είναι μια ιστορία... με διαφορετικά μηνύματα προς επεξεργασία.

Τι σας συνδέει με τους ανθρώπους και τι σας απωθεί;
Καλή ερώτηση. Στους ανθρώπους προσπαθώ να διακρίνω την ειλικρίνεια, το σεβασμό, τη συμπόνια. Εκτιμώ τον άνθρωπο που έχει ανακαλύψει την ψυχή του.

Διόλου απλή διαδικασία...

(Χαμογελάει) Ναι, γιατί η ψυχή έχει τα αισθήματα και πρέπει να της δώσεις από την παιδική ηλικία καλή τροφή, όπως και στον οργανισμό, για να λειτουργεί σε θετική κατεύθυνση. Θε-

μαι ότι πρέπει να ξεκουραστώ για λίγο, επιδιώκω την επαφή με τη φύση - αγαπώ πολύ το φάιστειο και πηγαίνω στην Αίτνα. Άλλοτε πάλι στην Ταορμίνια, για έναν μεγαλύτερο απολογισμό, ή στη Βενετία και την Κωνσταντινούπολη - το ιστορικό περιβάλλον τους σε καλεί για να σκεφτείς: όσα έκανες, όσα θέλεις να κάνεις και τι να τροποποιήσεις. Είναι κυρίως μια αυτοσυγκέντρωση που μου δίνει ηρεμία και εσωτερική ενέργεια. Διότι αυτά που κάνω είναι πάρα πολλά. Δεν διοικώ πια τη ζωή μου. Οι γραμματείς μου με διοικούν.

Ησασταν ανέκαθεν πειθαρχημένος, ακόμη και ως φοιτητής;

Πάντοτε. Ποτέ δεν είχα ακραία νεανική ζωή. Ο πατέρας προερχόταν από βυζαντινή οικογένεια. Όταν καθόμασταν στο τραπέζι, για να ρωτήσω κάτι, σήκωνα το χέρι μου. Μεγαλώσαμε με αρχές σε ένα οικογενειακό περιβάλλον συντηρητικό, αλλά με πλούσια συναισθήματα. Εχασα τη μητέρα μου όταν ήμουν 10 ετών και η αδελφή μου 11. Ο πατέρας

Τώρα βλέπω πόσο δίκιο είχε, ότι σε αυτή την ηλικία πρέπει να μεταδώσεις στο παιδί το νόημα της προσφοράς, όπως να δωρίσει ένα παιχνίδι που του αρέσει. Αργότερα βέβαια, μέσα σε εκείνη τη σκληρή πειθαρχία, δεν μας εμπόδισε την έκφραση συναισθημάτων.

Από τους μέντορές σας, τον Μαγκντί Γιακούμπ και τον μυθικό Αλέν Καρπεντιέ, τι διαφυλάξατε;

Και οι δύο με επηρέασαν πάρα πολύ. Μου έδωσαν τη γεύση της έρευνας - ο Καρπεντιέ ανακάλυψε νέες τεχνικές που εφαρμόζονται ώστε ένα τεράστιο ποσοστό ασθενών με βλάβες βαλβίδων να θεραπεύονται. Ήταν ακούραστοι άνθρωποι, σε έναν ατέλειωτο επαγγελματικό και ακαδημαϊκό ρυθμό. Με φιλανθρωπικό έργο. Είχαν ακόμη αυτόν τον συναισθηματικό δεσμό με τους ασθενείς. Θυμάμαι μια φορά ο Γιακούμπ δούλεψε αδιάκοπα επί τρεις μέρες και ήρθε η καρδιολόγος να του πει ότι έχει ένα επειγόν περιστατικό. Το ανέλαβε, αν και με δυσκολία κρατούσε τα μάτια του ανοικτά... Ήταν εντυπωσια-

προσεκτικά και να κάνουν πιο λεπτές κινήσεις για να αποτρέψουν ένα τέτοιο ενδεχόμενο. Είναι περιστατικά όπου πρέπει να «μικραίνεις» το χρόνο του χειρουργείου. Εάν έχεις μια κουρασμένη καρδιά, πρέπει να πας γρήγορα - το χέρι να δουλεύει με ταχύτητα και να υπάρχει αρμονία μεταξύ εγκεφάλου και κινήσεων, για να βγάλεις τον ασθενή από το χειρουργείο το συντομότερο δυνατόν.

Το ενδεχόμενο του λάθους;

Συμβαίνει. Μόνο που στην καρδιοχειρουργική δεν έχουμε το περιθώριο. Οι συνέπειες και του πιο μικρού λάθους είναι τεράστιες. Ο χειρουργός στην επιστημονική εξέλιξη του πρέπει να βλέπει αναλυτικά τις αποτυχίες του και να είναι σε συνεχή αυτοκριτική για να βελτιώσει την τεχνική του και να μειώσει τις πιθανότητες των επιπλοκών. «Γιατί έκανα λάθος;» να διερωτάται μέχρι να φτάσει διανοητικά στο σημείο να χειριστεί τα χέρια του με τρόπο ώστε να εμποδίσει την επανάληψη του λάθους.

Τι σας χαρακτηρίζει ως γιατρό;

Μια ατέλειωτη περιέργεια ως προς την επιστήμη και ως προς την εξέλιξη της ζωής για κάθε άνθρωπο. Η επιστημονική περιέργεια μου δίνει τη δύναμη να προσχωρήσω σε ερευνητικά

Η Ελγκα, παιδί φτωχής οικογένειας από τη Γεωργία, χρωστά τη ζωή της στον Αυξένιο Καλανγκό. Του το ανταπέδωσε, χαρίζοντάς του ένα ξύλινο κουτί «με όλα τα φιλιότης». Δεν θα την ξεχάσει ποτέ.

ωρώ ότι, γνωρίζοντας την ψυχή του, ο άνθρωπος ανακαλύπτει εκείνη την ώρα τη θεϊκή διάσταση μέσα του. Εχω μεγάλη πίστη στον Θεό. Αυτό που με απωθεί είναι ο εγωισμός. Και η σκληρότητα. Βλέπουμε ακόμη σε τόσους πολέμους την αλόγιστη σκληρότητα του ανθρώπου.

Η διαρκής αναμέτρηση με το θάνατο σας εξοικειώνει μαζί του;

Με το θάνατο θα έλεγα ότι έχω μια φιλική σχέση. Ο θάνατος για μένα δεν είναι το τέλος. Προέρχομαι από μια θρησκευόμενη οικογένεια, με μεγάλη πίστη, και ξέρω ότι με το θάνατο δεν τελειώνει ο άνθρωπος, τελειώνει αυτή η ζωή. Η ψυχή όμως εξακολουθεί το έργο της. Αυτήν τη μεταφυσική διάσταση της ύπαρξής μας προσπαθώ να έχω στη συνείδησή μου και να συνεχίσω το φιλανθρωπικό έργο. Γιατί ξέρω ότι ο Θεός μου έδωσε μια ορισμένη ζωή και ότι έρχεται μια κατάλληλη στιγμή που πρέπει με το θάνατο να «τελειώσεις». Και μέχρι τότε να κάνεις κάποιες θετικές πράξεις - να αξιοποιήσεις τη διαδρομή με τον καλύτερο τρόπο.

Ποιες είναι οι διαφυγές σας;

Συνδέονται και με μια υπαρξιακή αναζήτηση. Όταν αισθάνο-

μου έμεινε μόνος του, αγαπούσε πολύ τη μητέρα μου και δεν ξαναπαντρεύτηκε - μας είχε ταραξει βαθιά το γεγονός της απουσίας κι εκείνος τολμούσε να το μοιράζεται συναισθηματικά με τα παιδιά του. Ελαβε όμως αυστηρά παιδαγωγικά μέτρα, ξέραμε ότι δεν έπρεπε να ξεπεράσουμε τα όρια, υπήρχε τιμωρία. Με έμαθε να είμαι όπως είμαι τώρα: εγκρατής. Όταν λοιπόν προέρχεσαι από μια οικογένεια όπως η δική μου, αυτομάτως έχεις πειθαρχία και στη μετέπειτα προσωπική και επιστημονική ζωή σου.

Ήταν καθοριστική για εσάς η στάση ζωής του πατέρα σας...

Ακριβώς. Ο πατέρας μου ήταν φιλόσοφος. Ολη τη μέρα είχε φτωχούς ασθενείς στον κήπο του ιατρείου του και μας μιλούσε για τα περιστατικά, ώστε να καταλάβουμε το κίνητρό του. Όταν μας αγόραζε δώρα, μετά από λίγο καιρό μάς ζητούσε να τα δώσουμε σε «παιδιά που δεν έχουν τίποτα», όπως έλεγε. Ήταν διδασκαλία η προτροπή του. Θυμάμαι ότι υπήρχαν παιχνίδια που δεν ήθελα να αποχωριστώ, γιατί το παιδί έχει κι έναν εγωισμό, και έβγαينا από το ιατρείο του με κλάματα. «Δεν θα κλαις μπροστά στους άλλους, μου έλεγε, γιατί είσαι άντρας, πήγαινε να κλάψεις στο δωμάτιό σου».

Μια αναμνηστική φωτογραφία με μέλη της ομάδας του, ένα καθυσκατικό χάδι στη μητέρα της μικρής ασθενούς... Τυχαίες στιγμές που εικονογραφούν την καθημερινότητα ενός μεγάλου Έλληνα.

κό, ένας τρόπος ζωής, να αντλείς δύναμη από την ψυχή σου για να ξεπεράσεις τη σωματική κόπωση όταν σε καλεί το καθήκον.

Επιδιώξατε με επιμονή να κάνετε μαζί τους την ειδικότητά σας.

Για τον Καρπεντιέ ήμουν φοιτητής και δεν είχα λεφτά να πάω αεροπορικά στη Γαλλία, ούτε ήθελα να ζητήσω από τον πατέρα μου. Ταξίδεψα λοιπόν τέσσερις μέρες με τρένο από την Κωνσταντινούπολη για το Παρίσι και έμεινα σε ένα ξενοδοχείο δύο αστέρων... Πήγαινα συνεχώς στο νοσοκομείο για να τον συναντήσω, όπου η γραμματέας του μου έλεγε άλλοτε ότι είναι στο χειρουργείο, άλλοτε ότι έχει ραντεβού. Υστερα από τρεις μέρες στήθηκε στο γραφείο του από τις 5 το ξημέρωμα και, όταν ήρθε, με ρώτησε τι ζητούσα. Του απάντησα ότι επιθυμώ να κάνω ειδικότητα στην καρδιοχειρουργική και ότι έχω μεγάλο ενθουσιασμό. Με κάλεσε την επομένη - δεν το περίμενα. Μου έπεσε να καθίσω κι εγώ έτρεμα. Το μήνυμα που ήθελε να μου περάσει ήταν σπουδαίο: ήμουν νέος κι εκείνος ένας μεγάλος επιστήμονας που με δέχτηκε στο γραφείο του για να συζητήσω μαζί του. Εάν δεν μου είχε δώσει εκείνη την ευκαιρία των 30 λεπτών, δεν θα ήμουν αυτός που είμαι σήμερα! Γι' αυτό δίνω πολλή σημασία στους

νέους, κλείνω το τηλέφωνο και αφοσιώνομαι σε ό,τι έχουν να μου πουν.

Ένα παιδί με συγγενή καρδιοπάθεια μπορεί να έχει μια φυσιολογική ζωή;

Στο 70% των περιστατικών κάνεις πλήρη επιδιόρθωση και αυτά τα παιδιά έχουν μια πολύ καλή ποιότητα ζωής μετά την εγχείρηση. Στο υπόλοιπο 30% κάνεις συγκαλυπτικές επεμβάσεις, διότι εξαρτάται από τη σοβαρότητα και τον τύπο της συγγενούς καρδιοπάθειας. Και σε ορισμένες περιπτώσεις πρέπει να τα χειρουργήσεις δύο ή και τρεις φορές - δεν έχουν, δυστυχώς, μεγάλο περιθώριο επιβίωσης κάποια από αυτά τα παιδιά.

Πόσο καινοτομεί η επιστήμη σε αυτό;

Τώρα στο HUG σε ορισμένες συγγενείς καρδιοπάθειες κάνουμε υβριδικές επεμβάσεις. Όπως στην Γκιουλτσέ, ένα κοριτσάκι τεσσάρων ετών από την Τουρκία. Εκεί έκαναν δύο συγκαλυπτικές επεμβάσεις και αποφάνθησαν ότι είναι καταδικασμένη να υποφέρει και να πεθάνει. Όταν έγινε δύο ετών, ο πατέρας της αυτοκτόνησε επειδή, όπως έγραψε σε γράμμα, δεν ήταν σε θέση να ζήσει το θάνατο της κόρης του. Η μητέρα όμως δεν το έβαλε κάτω, άρχισε να ψάχνει παντού. Σε μία από τις αποστολές μου στην Κωνσταντινούπολη, ένας παιδοκαρδιολόγος μου έδειξε το φάκελο της μικρής. Την αναλάβαμε στη Γενεύη, όπου έγινε μια πλήρης υβριδική επιδιόρθωση. Το παιδί τώρα πάει μια χαρά. Και είναι ζωντανό παράδειγμα για την εξέλιξη της επιστήμης.

Η ώρα έχει περάσει, ακόμη μια συνομιλία μου με αυτόν τον ξεχωριστό Έλληνα επιστήμονα πρέπει να κλείσει. Για το τέλος επιφυλάσσει, ευγενής όπως πάντα, μια επαγγελματική φιλοφρόνηση - «ευχαριστήθηκα πολύ τη συζήτησή μας, έχετε την ευαισθησία και καταλαβαίνετε τι θέλω να πω. Ό,τι καλύτερο στις σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων». Έχει να πάει στην εκκλησία, έπειτα να ετοιμάσει την ομιλία του για το Παγκόσμιο Συνέδριο Καρδιοχειρουργικής, όπου έχει προσκαλέσει τον Μπερνάρ Κουσνέρ. «Όλα, βλέπετε, είναι προγραμματισμένα στη ζωή μου, ακόμη και ο απολογισμός που κάνω κάθε νύχτα πριν κοιμηθώ. Αλλά είμαι καλός organisateur».

Στα 16 χρόνια ζωής του, το ίδρυμα Coeurs pour Tous, που δημιούργησε ο δρ Αυξέντιος Καλανγκός με έδρα τη Γενεύη και την Καρδιοχειρουργική Κλινική HUG (Hôpitaux Universitaires de Genève) μετράει πάνω από 14.000 επεμβάσεις σε άπορα παιδιά με καρδιοπάθεια σε όλο τον κόσμο.

Το Coeurs pour Tous έχει ανθρωπιστικό και μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Οι πόροι του προέρχονται από χορηγίες και από τα έσοδα της πατέντας του «Kalangos ring». Σκοπός του, πέραν του να χειρουργούνται δωρεάν παιδιά με συγγενείς ή επίκτητες καρδιοπάθειες από αναπτυσσόμενες χώρες ή ασθενείς οικονομικά ομάδες, είναι να εκπαιδεύεται το ιατρικό δυναμικό κάθε χώρας από την ομάδα του HUG και να δημιουργείται νοσηλευτική υποδομή, ώστε οι μικροί ασθενείς να βρίσκουν ίαση στον τόπο τους. Το «μοντέλο» αυτό πρωτοεφαρμόστηκε στην Τιφλίδα της Γεωργίας το 1998, οπότε και εξοπλίστηκε η πρώτη καρδιοχειρουργική κλινική για παιδιά στη χώρα, ενώ ακολούθησαν Ερυθραία, Μαρόκο, Λίβανος, Μοζαμβίκη, Συρία, Αγίος Μαυρίκιος, Κόσσοβο, Λιβύη, Εκουαδόρ, Νησιά Κομόρες, Πολωνία, Σερβία, Αλγερία, Νότια Αφρική, Τουρκία, Ουκρανία, Αίγυπτος, Ινδία, Βιετνάμ και Κύπρος. Προσεχώς, καρδιολογικά κέντρα αναμένεται να ανοίξουν στην Μποτσουάνα, στο Καμερούν, στη Μαδαγασκάρη και στην Αιθιοπία.

Η δημιουργία παραρτήματος του Coeurs pour Tous στη δοκιμαζόμενη Ελλάδα ήταν για τον δρ Καλανγκό, ο οποίος ήδη χειρουργεί αφιλοκερδώς στο «Μπτέρα», το λογικό επόμενο βήμα. Μια έμπρακτη δέσμευση στην ελληνική κοινωνία και στα ασθενή παιδιά οικογενειών που δεν δύνανται να επωμιστούν το κόστος μιας σωτήριας επέμβασης. Στη χώρα μας κάθε χρόνο γεννιούνται 800 - 1.000 παιδιά και περίπου το ένα τρίτο, κυρίως νεογνά, χρήζουν άμεσης καρδιοχειρουργικής επέμβασης. Η ομάδα Ελλήνων γιατρών - συνεργατών του Coeurs pour Tous-Hellas θα προσφέρει αφιλοκερδώς τις ιατρικές υπηρεσίες της στους μικρούς ασθενείς, χαρίζοντάς τους τη δυνατότητα για μια φυσιολογική ζωή.

«**Εκτιμώ τον άνθρωπο που έχει ανακαλύψει την ψυχή του**», λέει ο οικουμενικός Έλληνας καρδιοχειρουργός. **Επάνω, με τη συνεργάτιδά του Limited Edition Anna Γριμάνη.**

«Ο πατέρας μου ήταν φιλόanthρωπος. Όλη τη μέρα δεχόταν φτωχούς ασθενείς στο ιατρείο του. Τα δώρα που μας αγόραζε, λίγο καιρό μετά, μας παρότρυνε να τα δώσουμε σε παιδιά που δεν έχουν τίποτα».